

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dva volilna shoda.

Dopolnilne volitve za deželni zbor kranjski so pred durmi, odločitev se bliža, a če primerjamo letošnje volilno gibanje z lauskim, sili se nam takoj v oči jako velika razlika, goropaden kontrast. Pred letom še toliko zanimanje za volitve v veleposestvu, toliko napor, in toli nadobudni blesteči načrti. Po-bočniki švigali so na penastih vrancih s Turjaškega trga in nazaj, da so kar izkre letele izpod jeklenih kopit, krilate besede o bodočih volitvah krožile so liki sv. Lovrenca meteori po političnem vzdubu, s svinčnikom v roci beležilo se je število glasov ta — in onkraj fakijske meje in z vso možno pozitivnostjo pripovedovalo se je, da bode toliko in toliko glasov na tej, toliko na onej strani, da je zmaga nam gotova in da bode vsled tega nam navstala ona zlata doba, ko bodemo zbog same sreče živeli tako dolgo, da bode kar mah porastel na živem našem telesu.

Ves ta sangvinizem propal je v prazen nič in letos se za volitve veleposestva ne briga živ krst, kakor da bi veleposestnikov izpraznena dva sedeža ne bila vredna niti piškavega oreha ali pa Blaževga „žegna“, in tudi o volitvi novega poslanca za Ribnico in Kočevje ni prav nič čuti. Po živahnej, gorečej, da strastnej lanskej delavnosti nastopila je v teh dveh skupinah prežalostna apatija, nihče se ne drzne naskakovati te Grivica-redute, ki je še lani zahtevala toliko sladkih besed, toliko obljub in toliko črnila.

Vse drugače pa je z volitvijo na Notranjskem. V Postojini je ključ odločilne postojanke, tako se vsaj domneva v gotovih krogih. Zategadelj pa uradno glasilo dan na dan piha v svoj bombardon, napetih lic, kakor angelji, ki trobijo sodnemu dnevu, zategadelj tudi mi ne smemo biti brezbrizni, temveč moramo paznim okom motriti vse pojave, ki se kažejo na površji tega volilnega gibanja.

Mej temi pojavi je razen družih glasov in člankov, katerim pripada deloma le uloga hrupne ouverture, važno le vabilo dra. Zarnika na shod volilcev v 15. dan t. m., pri katerem bode notranjskih kmetijskih občin bivši poslanec opravičeval svoje postopanje v deželnem zboru in pa vabilo častivrednega gosp. Obreze na volilni shod v nedeljo

17. t. m. O volilnem shodu, sklicanem po dru. Zarniku, piše na drugem mestu obširno in temeljito naš notranjski dopisnik, o g. Obreze shodu pa se nam potrebno zdi spregovoriti par besed.

Častivredni gospod A. Obreza vabi na volilni shod notranjske volilce, pardon! ne volilce, ampak **volilne može!** In baš to je vse pozornosti in resnega premisleka vredno! Dvajset let ustavnega življenja imamo že za seboj, ves ta čas sklicevali so se shodi, a do današnjega dne se še nikdar in nikjer ni delal razloček mej volilci in nikdar se še neso vabili izključno le volilni može. Ta čudni in neosnovani način skuša pri nas udomačiti gosp. Obreza, na čegavo „ordre“, je lahko uganiti. Mi se s tako nekako reakcionarno omejitvijo ustavne svobode, katere bi se bili od svobodno mislečega in razboritega g. Obreze najmenj nadejali, nikakor ne strinjamo.

Do dneva volitve so vsi volilci, od prvega do zadnjega, od tistega, ki plačuje samo 5 gold. davka, do najvišje obdačenega, enakopravni. Vsi imajo jednako pravico, udeleževati se volilnih shodov, poslušati programe kandidatov in izrekatii svoje mnenje, svoje želje. Volilni može pa se morajo ravnati po volji in željah svojih mandantov, prvotnih volilcev, in še jim slednji nesc. dali odločnega napotka, je temu najboljša prilika baš pri volilnem shodu. Le vsi prvotni volilci so pristno glasilo naroda in ne morejo drugače glasovati, nego hoče narod.

Zategadelj mora volilnim možem biti do tega, da se skliče javni shod vseh volilcev, ne pa, da se vabijo oni sami v posvetovanje in dogovor „in camera caritatis“. Vrhu tega so se volitve volilnih može jedva pričele in gotovo te dni še ne bodo končane. S kako pravico naj bi do nedelje izvoljeni volilni može v imenu vse Notranjske izbrali si kandidata? Jédino pravi ustavni pot pri volitvah je bil in je še dan danes ta, da se skličejo volilni shodi za vse volilce, kakor je običaj v Nemcih, Čehih, Poljaci, Madjari in povsod drugod po Slovenskem, do najnovejše dobe, v kateri je menda javno mnenje nekej stranki začelo toli presedati, da bi je radi potisnili v stran.

V imenu ustavne svobode, ki je sankcionirana v 20letnej praksi, moramo torej zahtevati, da tudi

g. Obreza skliče javni shod, ko bi se mu morda ne zdelo umestnejše, udeležiti se javnega shoda sklicanega po dru. Zarniku v 15. dan t. m. Preverjeni smo, da bi to ustrezalo želji in interesom volilcev samih, ker bi inače ne bilo možno, udeležiti se obeh shodov; ustrezalo bi pa tudi volilnim možem, kajti imeli bi priliko čuti mnenje vsega volilnega okraja in ne imeli bi sami vse odgovornosti.

Potrebno se nam je zdelo, izpovedati to svoje mnenje „sine ira et studio“, ker smo preverjeni, da je vsekdar imenitno in koristno, spoznati vseh volilcev mnenje in želje. Ker so torej k shodu v 15. dan t. m. povabljeni vsi volilci, tedaj tudi do petra izvoljeni volilni može, nadejamo se, da se ga vsi udeležé, da se pokaže pristno mnenje naroda in njega sodba o dosedanjih dogodkih, kar je tem važnejše, ker bode ta narodova sodba ob jednom tudi kažipot za bližnjo bodočnost.

Dr. Zarnikov poziv.

[Izv. dop.]

Iz Cerkniskega okraja 10. avgusta.

Da bivši naš deželni poslanec gospod dr. Zarnik sklicuje svoje volilce na shod v Postojno, to moremo le odobravati. Volitev na njegovo mesto je pred durmi, a odločne kandidate, oziroma kandidatur, ni še nobene. Soditi po burni pisavi Ljubljanskih časnikov in sploh po slovenskega središča tužnih razmerah, vsled katerih se tudi v domu narodne discipline, v centralnem volilnem odboru utegnejo prikazati močna nasprotstva, — po tem je pač težko pričakovati, da nam bi Ljubljana mogla priporočati za volitev kandidata, če tudi bi se vestno in vsestransko povpraševalo po mislih nas volilcev, kar se pa do sedaj ni še zgodilo. Potreba je torej shoda, na katerem se volilci sami domenijo o bodočem deželnem poslanci ter tako ustanovijo kažipot agitaciji in volitvi.

Bivši deželni poslanec gospod dr. Zarnik sicer pravi v svojem vabilu, da hoče on na sklicanem shodu le opravičiti svoj vlanski izstop iz deželnega zbora. Pisatelju teh vrstic in javnemu mnenju vsega slovenskega, ne samo kranjsko-slovenskega naroda se skoro ne vidi potrebno, da bi poslanec narodnim možem razlagal, zakaj ni mogel strpeti pod uplivi, ki gazijo narodno prepričanje njegovo in njegovih

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

(Dalje.)

X.

Trdo temno je še bilo, ko so nas tovariši iz kolibe vzbudili in se nam neso mogli načuditi da smo si upali prenočevati v podrtiji, kajti še zjutraj se je na stropu kadilo. Vsi so nas jako zavidali, ker mi smo vstali čili in lehkih udov, oni pa so si komaj naravnali svoje odrvene roke in noge.

Začne se polagoma svitati, da nam je bilo mogoče spoznati divje raztrgani svet okolu nas. Treba je bilo toraj, misliti na odhod, na rob, ki veže Ojstrico z njeno severno družico „Babo“, da bi od ondot solnčni vzhod opazovati zamogli.

Skrbeti nam je bilo za zajutrek. Materijal za istega smo sicer imeli sabo, posode za kuho pa nobedna družba ni imela, ker se nam je v Lučah povedalo, da se nahaja tukaj v bajti vsa kuhinjska priprava. No pa mi nismo razun dveh „svinjskih piskrov“ in jedne zarujavele žlice ničesar našli.

Sila kola lomi, — zato smo se tudi mi z najdenim zadovoljiti morali in napolnimo jeden lonec z ledeno vodo čistega studenca, drugega pa z ovčjim mlekom ter zanetimo na ognjišči v bajti ogenj, pri katerem smo seveda obe družbi skupno skuhalii kavo v svinjskih loncih. Ko smo zadržaj obeh loncev zmešali, kar nam je pa mnogo preglavice delalo, ucepimo si vsak jeden kos kruha in si ga namačemo v lonce kakor pri kmetih ovsenjak v bruskovno vodo. Ostanek pa spijemo „po dijaško iz skupnih posod, ker si zaradi primanjkanja čašic nismo drugače pomagati vedeli.

Po končanem, originalnem zajutreku se ob polu štirih zjutraj odpravimo na odhod in nastopimo jako strmo in težavno pot na „Geben.“

Ni nam bilo mogoče, hoditi drug za drugim, plazili smo se v poševnej črti navzgor, ker se kamenje pri vsakej stopinji udara in bi isto lahko vzadi gredočega poškodovalo ali celo ubilo. Kmalu nad bajto rasto na strmem griču „planinke“, katerih smo si le z veliko težavo natrgali za spomin. Tukaj namreč je jedino mesto, kjer rasto planinke v tem gorovju. Bolj ko se je svitalo, hitreje smo stopali po kamenitih strminah in širokih snežnih plazovih, da bi vzhoda solnce ne zamudili. V teh višavah se

namreč v kodunjah in jarkih sneg čez celo poletje ohrani in marsikatero take plazove je kaj težko in nevarno prekoračiti. Lahko namreč človeku spodrkne, da smukne po gladkem površji navzdol v propad. Dobro smo morali toraj paziti na vodjeve stopinje s podkovauimi cokljami nam kot stopnice ukresane v trdi sneg, da nam je bilo mogoče srečno prehoditi taka nevarna mesta.

Ob polu petih se priplazimo srečno na Greben, katera zgolj skalnata višava je v istini pravcati greben. Od obeh strani ostro zabrušen in razzobljen hrbet dela zvezo mej Ojstrico in Babo in je tako rekoč zadnje počivališče pri plezanji na teme Ojstrice.

Še smo, tu gori dospevši, videli spodnještajerske doline zavite v noč, samo na vzhodu se je svetilo nebo, naznanjevaje mesto, kjer bode dnevna kraljica nastopila pot. Temno je še bilo okolu in okolu po nižavah, le okolu nas se dvigajoči vrhovi, so se razločneje videti zamogli. Kakor, ko bi iz zemlje rastle, prikazovali so se počasi gorski velikani iz mračnega morja, sive veličastne prikazni, kakor ko bi se grozili drznemu človeku, da si upa gledati skrivnosti njihovega domovja.

volilcev, zakaj je moral molčati, to je izstopiti iz zbora, ko mu disciplina njegovega kluba ni dala glasu povzdigniti v zboru proti pomembnemu trošenju deželnega denarja, kmetovih davkov! Vender pa bi bilo več kot neuljudno, da bi odstopivši poslanec ne obrazložil svojega izstopa, ako se taka želja začuje iz njegovega volilnega okraja. In to hoče gospod dr. Zarnik storiti prihodnji petek v Postojini.

Opravičena se mi zdi misel, da shod v Postojini ne bo prenehal po obrazložitvi dr. Zarnikovega izstopa. Čudno bi bilo, da bi zbor narodnjakov Notranjskih pri tej priliki ne vzel tudi v misel prihodnjega poslanca, da ne bi ničesar določil za deželno-zborsko volitev dne 25. t. m. Za gotovo marveč mislimo, da bode ta zbor jednemu ali drugemu, soglasno ali z večino odmenil kandidaturu za prihodnjo volitev, ter tako nekaj kolikor toliko merodajnega ustvaril za njo. Važnost Postojinskega shoda je torej tudi na to stran očitna in more stvar le priporočati slehernemu volilcu Notranjskemu.

Jedro vsega napovedanega shoda in menimo da tudi vse volitvene agitacije tiči v vprašanju: ali je bivši poslanec dr. Zarnik imel prav, da je odložil mandat, — in ali je s tem prišel pri svojih volilcih ob zaupanje, ker ga je neopravičeno odložil? Kakor hitro bode Notranjski zbor na Velikega Šmarjina dan rekel k prvemu vprašanju „da“, ali k drugemu vprašanju „ne“, v tistem trenutku bode tudi izrečeno, da po mislih zbora nema biti nihče drugi izvoljen deželnim poslancem, nego znova — gospod dr. Zarnik. Kajti z drugim ni bivši poslanec naš nobenim mogel priti nam v zamero, kakor s tem, da nam bi brez potrebe bil nakopal to novo volilno gibanje. Ako smo ga volili vlani oziraje se njegove lastnosti in prošlo delovanje, voliti ga nam je tudi letos, ker se njegove lastnosti nič spremenile neso, in ker mu prejšnjih zaslug za narod naš nobena rja snesti ne more, — drugače je, če mu morejo v naših očeh njegove lastnosti poslabšati surovi napadi najnovejšega slovenskega revolver-žurnalista, ali pa če se ne strinjamo z njegovim izstopom. Kdor drugače misli, ta več ne vé, kako je vlani mislil, ali pa v tem pripozna, da ni vedel, koga je vlani volil, ko je volil gospoda dra. Zarnika. Če pa bode več tistih Notranjcev, potem se ne smemo čuditi, če naš volilni okraj pride ob ves — političen kredit!

Toliko o važnosti Postojinskega shoda v formalnem oziru. Glavna stvar, kateri odločitev pričakuje težko ves slovenski narod, je pač ta, da se vidi, koliko in kakšnega opravičevanja potrebuje dr. Zarnikov izstop v zavedni Notranjski. Videli bomo, kaj bi mi rajši imeli: ali da bi nam ne bilo treba sedaj znova voliti, torej skledo leče, — ali pa da smo v stanju sijajno osvedočiti in braniti narodno načelo naše, prvo podstavo vsemu napredku čiste naše slovenske narodnosti!

Uzroka torej dovolj, pozdravljati poziv gospoda dra. Zarnika na Postojinski shod z veseljem in skrbeti, da pridejo nanj — možje. x.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Zbornični tajnik poroča o dopisu c. kr. okrajnega glavarstva v Rudolfovo, katero predlaga naslednje zadrage: Za davčne okraje Rudolfovo, Žužemberk in Trebnje po jedno zadrugo z živili oskrbovalnih obrtov in po jedno zadrugo z oblačili oskrbovalnih in trgovskih obrtov, potem zadrugo stavbenih obrtov in zadrugo ostalih obrtov za političen okraj Rudolfovo.

Dalje in dalje se širi na nebu zar jutranje zore, že zažariti glavi Ojstrice in Rinke in že se, kakor z biseri posute, svetijo snežne planjave Rinke. Nižje in nižje se pomiče na sivih vrhuncih zlati rob navzdol, bolj in bolj se iz mraka vzdigujejo velikanske planine in zdajci se zabliski tudi nam svetla solnčna krogla daleč tam na vzhodu.

Na zahodu pa še hribe in doline noč pokriva, ali tudi tam se ista polagoma umiče mogočnim solničnim žarkom. Zdaj se zasvetijo tudi v zatonu beli vrhovi kranjskih in koroških snežnikov, še nekaj minut in se kopljejo zlati žarki v valovih koroških jezer. Kakor orjaški skalnat kip se sveti nad nami veličastna glava Ojstrice, nizko pod nami pa se v jutranji sapi smehlja lepi, božji svet.

Tako nas je omamil ta krasni naravni prizor, da smo pozabili na mrzlo jutranjo sapo, in se, kakor zamaknjeni utopili v čarobno krasoto solnčnega vzhoda.

Ravno od tukaj naprej pa se začne najnevarnejši pot, kajti isti se zavije okolu vrhunca od severa proti vzhodu po takih strminah, da se človeku črno dela pred očmi, kadar pogleda doli v neizmerne globočine. Le samo jedna neprevidna sto-

bovalnih obrtov in po jedno zadrugo z oblačili oskrbovalnih in trgovskih obrtov, potem zadrugo stavbenih obrtov in zadrugo ostalih obrtov za političen okraj Rudolfovo.

Odsek ne more priporočati zadrage z živili oskrbovalnih obrtov, ker so v nji trgovski obrti z ro-odelskimi in dopuščanimi združeni, kateri pa nimajo mej seboj nič skupnega. V to zadrugo so združeni naslednji obrti: Pekli, mlinarji, gostilničarji, mesarji, trgovina s čebelami, branjevci, točarenje kave, sladničarji, prodaja mesa in trženje z deželnimi pridelki. Zadruga v okraju Rudolfovo bi štela 434 članov, mej temi 243 gostilničarjev, zadruga v Žužemberškem okraju 150 članov, mej temi 102 gostilničarja, zadruga v Trebenjskem okraju 103 člane, mej temi 62 gostilničarjev.

Odsek tudi treh zadrug z obleko oskrbovalnih in trgovinskih obrtov priporočati ne more, ker imajo kramarji, čevljarji, krojači, izdelovalci lesenega blaga, trgovci z mešanim blagom, usnarji, prodajalci usnja, trgovci z železom, krojnim blagom in specerijami, klobučarji, prodajalci moke in kruha, lasopleti, voščeničarji, izdelovalci dežnikov, prodajalci pisalne prave, knjigotržci in suknobrivi, kateri so v tej zadrugi združeni, premalo skupnih interesov; razun tega pa bi zadruga v davčnem okraju Žužemberk in Trebnje imele premalo članov.

Proti zadrugi stavbenih obrtov se je odsek zaradi tega izrekel, ker bi štela premalo članov. Iz ravno tistega uzroka ne more odsek priporočati zadruga ostalih obrtov za okraj Rudolfovo.

Odsek torej predlaga: Zbornica naj v smislu tega poročila svoje mnenje izreče ter priporoča ustanovitev zadrug, o katerih se je v prvem poročilu govorilo.

Zbornica predlog vsprejme.

Zbornični tajnik poroča o ulogi c. kr. okrajnega glavarstva v Radovljici, naj bi predlagala ustanovitev 6. oziroma 7. zadrug.

Odsek tudi ne more priporočati, naj bi se za vsak davčni okraj Kranjska Gora in Radovljica ustanovili po dve zadrugi, izmed katerih bi jedna obsežala rokodelske, druga pa dopuščane obrte, in sicer zaradi tega ne, ker bi zadruga rokodelskih obrtov v davčnem okraju Kranjske Gore štele samo 43 članov in ker so interesi ostalih obrtov, kateri bi se vzeli v drugo zadrugo, preveč nazlični.

Odsek tudi drugega predloga priporočati ne more, ker bi ustanovitev v tem priporočene zadruga pekov, trgovcev s čebelami, gostilničarjev, branjevcev, mesarjev in kupcev zadela na prevelike težave. Zlaga pa se odsek z mnenjem c. kr. okrajnega glavarstva, naj bi imeli žebjarji in drugi železo izdelujoči obrti v Kropi in Kamnigori posebno za drugo.

Zadno spremembo v glavnem poročilu predlaganih zadrug, predlaga odsek za okraj Radovljico naslednje zadrage: 1. Zadrugo rokodelskih in dopuščenih obrtov s 311 člani; 2. Zadrugo gostilničarjev, pivovarjev, žganjarjev s 213 člani; 3. zadrugo mlinarjev in žagarjev z 129 člani; 4. zadrugo železo izdelujočih obrtov v Kropi in Kamnigori z 80 člani; 5. zadrugo trgovcev, kramarjev, lesotrzcev in branjevcev s 177 člani, kateri naj bi se pač delili v dve zadrugi, in sicer v zadrugo večjih trgovskih obrtov in manjših trgovcev.

Pod 1. 2. 3. in 5. predlagane zadrage naj bi

pinja in človek se zvrne v globočino. Marsiktere izmed nas je kurja polt obšla, ko je obrnil oči v zevajoče propade, in samo pet se nas je odločilo, plezati na vrh, drugi so ostali na Grebenu, od koder je tudi jako obširen razgled.

Vsako stopinjo skoro nam je vodja določiti moral; z glasno utripljajočim srcem smo z rokami in z nogami plezali po razpokanej steni in niti eden si ni upal ozreti se nazaj v nevarno globočino. Že priplezamo blizu vrha; vodja se dvigne čez nekoliko bolj strmi rob na vrh in nas zaporedoma z roko izvleče za sabo.

Ob osmi uri jutraj dospeli smo srečno na cilj našega potovanja — stali smo na vrhu 2347 m. visoke Ojstrice. Ali kakšen je ta vrh! Nadejali smo se, da najdemo tukaj vsaj toliko prostora, da se nam bode pošteno vستي mogoče, ali v istini najdemo komaj kakor srednja miza široko, razpokano in rogijato planjavo, na kojoj je bilo komaj za naše daljnogleda, zemljevide in par steklenic vina, na katerega tudi nismo pozabili, prostora, mi pa smo morali že po obrežji posesti, kakor nam je bilo ravno mogoče. (Dalje prih.)

obsežale ves političen okraj Radovljiki. Fužine na Savi, Javorniku, v Bistrici, Beli Peči, v Fužinah in v Radolni, potem tovarne za kose in pile v Beli Peči se kot tovarniški obrti ne uvrste v zadrugo. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. avgusta.

Štajerski liberalci se neki mislijo pritožiti na državno sodišče, ker so se izpustile iz volilnega zapisnika veleposestnikov hiše, upisane v deželni deski.

V nedeljo je bil na Lipanskej gori na Češkem mladočeski tabor, kojega se je udeležilo nad 2000 ljudi. Iz Prage se je s separatnim vlakom pripeljalo samo 150 udeležencev, mej njimi poslanci Tilser, Gregor in Herold. Tabor se je imel posvetovati o Kričale zakonu, da bi otroci ne smeli obiskovati šol, v katerih se ne poučuje v njih materinem jeziku. Na Češkem je namreč še več nevednih starišev, ki rajši pošiljajo svoje otroke v nemške šole, nego v česke, češ, da se bodo vsaj dobro nemščini priučili, ali pa, ker jih Nemci k temu prigo-varjajo. Nasledek temu je, da se otroci nič ne nauče v šoli. Kvičala je hotel temu postavno odpomoči. Klub českih deželnih poslancev se je izrekel za ta zakon, samo Rieger in Zeithammer sta temu nasprotovala, klub veleposestnikov, se je pa izrekel proti temu zakonu, kajti ni liberalen, ker bi silil otroke v to ali ona šolo pošiljati. Govorila sta mej drugim tudi Tilser in Gregor in oba sta poudarjala, da je tak zakon potreben že zaradi nemškega šulferajna. Nek udeleženec iz Kolina je rekel, da se plemstvo v petnajstem veku ni sramovalo českega jezika, sedaj se ga pa sramuje, in iz tega se razvidi, da tako imenovano zgodovinsko plemstvo ne misli dobro s českim narodom. Zato je pa treba, da vodstvo českega naroda preide iz fevdalnih v demokratske roke.

Gališki deželni zbor, ki je bil vlani samo odložen, snide se 2. sept., da bode nadaljeval svoje zasedanje. Kakor se iz Levova poroča, hoče se to zasedanje kmalu zaključiti, in formalno otvoriti novo zasedanje, da se bode mogel deželni zbor z nova baviti s šolskim zakonom, kateri ni dobil cesarske sankcije.

V zapisnik volilcev zgornjeavstrijskega veleposestva je letos na novo vsprejeto 17 župnijskih posestev, od katerih se plačuje dovolj davka, izpustilo se je pa 51 družih volilcev, pri katerih se je pokazalo, da postavno nemoj volilnega prava.

Včeraj se je sešel predarelski deželni zbor. Novovoljeni deželni zbor bo pred vsem poklican, slaviti velevažen dogodljaj, da je dodelana velika arelska železnica. Sicer pa v tem zasedanju ne pride nič važnega na vrsto, samo zaradi šolskih zadev utegnejo mej liberalno manjšino in konservativno večino navstati prepiri, ki se v tem zboru vsako leto ponavljajo.

Vnanje države.

Časopisi se mnogo bavijo s shodom avstrijskega in nemškega cesarja v Ischlu. Posebno je to, da letos pri tej priliki tudi razni francoski listi poudarjajo, da je prijateljstvo Nemčije in Avstrije poročstvo za evropski mir, in sploh jako lakavo pišejo o Nemčiji. Vidi se, da se je Nemčija Francozom jako prikupila, ker je podpirala njih predloge na egiptovski konferenci. Vprašanje je pa, koliko časa bode trajala ta prijaznost, kajti znano je, da Francozi svoje misli kaj hitro menjajo.

Sporazumljenje mej bolgarskimi konservativci in radikali se je razbilo. Organ konservativcev „Otecestvo“ pravi, da je kompromis mej tema dvema strankama nemogoč, ker so njihini smotri ravno nasprotni. Karavelova ministerstvo neki hoče odpraviti ministerstvo javnih del. Opoziciji je to ravno prav prišlo, da bo mogla napasti ministerstvo. Že sedaj v svojih listih slika, kako škodljivo bi bilo to, kajti poljedelstvo in trgovina, ki sta zavisni od tega ministerstva, sta jedina vira bogatstva Bolgarije.

Mirovni kongres, ki je zboroval v Bernu, sklenil je v poslednji seji tudi resolucijo, da se morskoti poti in ožine proglase nevtralnimi. Boučiči shod kongresa bode v Bukareštu.

Hamburške policiji se je neki posrečila jako važna najdba. Dobila je baje v roke zapisnik vseh nemških anarhistov. 8. t. m. preiskala je angleški parnik „Elizabeth“, ki se je ustavil v tamšnjem pristanišču. Dobila je več revolucionarnih tiskovin, ki so tiskane na Ruskem-Poljskem, omenjeni zapisnik anarhistov, zavitek dinamita in bomb. Štirje mornarji so bili zaprti in so takoj obstali, da so posredovali zvezo mej nemškimi in angleškimi anarhisti.

Razmere mej Nemčijo in Vatikanom so se baje zopet poostrele. To je pa nemške konservativce hudo dirnulo, kajti bojé se, da bi se v Nemčiji zopet bolj ne utrili liberalci, ki pospešujejo kulturni boj, na škodo konservativcev. — Škojfska konferenca v Fuldi se je v četrtek zaključila. Spoznala je neki, da bi bilo dobro, da se združiti Fuldski in Limburška škofija in sklenila uložiti prošnjo na cesarja da se uslišijo dispenzijske prošnje, katere so se bile

odbile. V tej prošnji se živo slika cerkvena stiska v raznih občinah, in da bi že res bil skrajni čas, da vlada od svoje ostrogi nasproti duhovščini malo odjenja.

Dopisi.

S Krasa 9. avgusta. [Izv. dop.] (Odgovor šolskemu voditelju v Sežani, g. Hrovatinu.) Čisto brez slabega namena in na svojo roko, ne vprašaje za svet ne „Mojzesa“, ne Petra, ne Pavla, omenil sem v 175. št. „Slov. Naroda“ mej drugim tudi na kratko obeh letos izdanih šolskih sporočil Komenske in Sežanske šole izreki o njihovo čisto svoje osobno mnenje. A lejte si no, kak izreden utis so naredile maloštevilne one vrstice! Voditelj Sežanske šole, g. Hrovatin, „pozivlje“ me v 63. listu Tržaške „Edinosti“, da naj „temeljito utrdim“, zakaj bi njega spis „Sadjarstvo“ vse preje drugam spadal, kakor pa v šolsko sporočilo, ter zakaj je program Komenske šole „srečnejše sestavljen“ od Sežanskega! Primaruš, to neso šale; g. voditelju treba z dejanskimi dokazi na dan, da mu bode jasno, da nesem pisal onih vrstic radi osobne mržnje do njega in iz zgole naklonenosti do Komenskega voditelja; marveč da so mi potekle iz peresa iz prepričanja, katerega nikjer in nikoli po farizejsko ne skrivam!...

O papirji in tisku obeh programov g. Hrovatin molči, torej smatram ta molk kakor nekako potrdilo, da je istina, kar sem v tej zadevi pisal. „Molk resnico potrjuje“, pravi Pavlina Pajkova. A zdaj k stvari!

Spis „Sadjarstvo“ bi vse preje drugam spadal, kakor pa v šolsko sporočilo. Tako sem pisal jaz o Hrovatinovem izdelku, in to še danes trdim! Za Boga, kaj treba šolski mladini znati — in tej je v prvej vrsti šolsko sporočilo namenjeno — kakošen bi moral biti šolski vrt, kako je v njem ravnati itd. Ako ste mislili s tem spisom ugoditi učitelstvu v našem okraji, potem ste ga imeli objaviti v kakem strokovnem (kmetijskem) listu, kamor bi vse preje spadal, kakor pa v „šolsko sporočilo“. „Gospodarski list“, ki izhaja v Gorici, dobivajo vsa šolska vodstva v našem okraji brezplačno. Torej bi bilo Vaše „Sadjarstvo“ dostopno vsem nam, da ga je prinesel omenjeni list. Sicer je predmet, ki ga obravnava Vaš spis že tako premlačen, da Vam nikakor ni kazalo, iz nova lotiti se ga. O tem je že pisal izborni strokovnjak Rih. Dolenc v „Slov. Učitelji“ 1. 1872. in drugi strokovnjaki drugod. Mi torej gotovo nismo koprnili po vsestransko slabši Vaši razpravi; „Le za-se ohrani takovo modrost“, rekel bi pesnik Ratko Brus.

Toliko naj Vam zadostuje glede prvega Vašega vprašanja; a Vi bi radi še izvedeli, zakaj je program Komenske šole „srečnejše sestavljen od Sežanskega“. Na to vprašanje bi lahko mnogo odgovarjal; postrezam Vam pa — da se mi dopis preveč ne raztegne — le z glavnimi točkami.

Komenski program je srečnejše sestavljen od Vašega iz teh vzrokov: Prvič: Že njegov uvodni članek: „Za ubogo šolsko mladino“ — mnogo je primernejši od Vašega, ker vzbuja milosrčnost odraslim ljudem in šolski mladini ob enem! Drugič: Komensko „šolsko sporočilo“ navaja pod „šolskimi oblastmi“ tudi vse ude deželnega šolskega sveta; Vaše sporočilo pa omenja le c. kr. namestnika kot predsednika in c. kr. deželnega šolskega in nadzornika kot uda veleoslavna tega šolskega sveta. Na vsak način kaže omenjati vse ude, ker marsikoj otrok in posebno stariši, časih od tega ali onega uda c. kr. deželnega šolskega sveta kaj potrebujejo; torej je prav, da se v šolskem sporočilu navajajo vsi ude. In, če ste pri okrajnem in krajnem šolskem svetu naveli vse dotične ude, zakaj niste tega storili tudi pri deželnem; mami vam je ta manj važen?!... Tretjič: Šolska kronika v Komenskem šolskem sporočilu Vam je lahko v vzgled, mej tem, ko je Vaša revna! Presuhoparno je v njej vse. Zahvale spadajo v kroniko; čemu jih tiskate posebe? Tudi ste iz kronike marsikaj izpustili, česar bi kazalo Vam omenjati. Tu pa tam ste rabili dvoumne izraze. Vedite na pr. da ni vse jedno, če se piše: „C. kr. okr. šolski nadzornik g. Sinkovič, obiskal“ je trikrat šolo, ali: „C. kr. okr. šolski nadzornik „nadzoroval“ je“ itd. Pojmov „obiskati“ in „nadzorovati“ ne gre zamenjati. Četrtyč: V tretjem odstavku: „Učiteljestvo“ ni v Sežanskem šolskem sporočilu vse jasno. Tu se čita na pr.: „Hrovatin Josip, nadučitelj-voditelj, učil je IV. razred in kmetijstvo v na-

daljevalnem tečaju, 28 ur na teden.“ Tu nikakor ni jasno, koliko ur je učil 4. razred in koliko ur nadaljevalni tečaj! Kolikó jasnejše se take reči navajajo v Komenskem programu. Petič: V šolskem sporočilu Komenskem so otroci, ki so se „prav pridno“ učili, uvrščeni po zasluženju; a oni, ki so se le „pridno“ učili, po abecednem redu. — V Sežanskem šolskem sporočilu pa navajate tudi odličnike po abecednem redu. Na vsak način je krenil Komenski voditelj v tem oziru pravo pot! Rad priznam, da je težavno vse učence uvrščevati po zasluženju; vendar pri „odličnikih“ t. j. pri takih, ki so se „prav pridno“ učili, zgodi se to lahko. Prav pridnemu otroku je v posebno zadostenje in veselje, če čita svoje ime mej prvimi odličniki; to ga spodbuja, da vstraja v pridnosti in npravnosti. Šestič: V Sežanskem šolskem sporočilu so otroci uvrščeni brez dodanih tekočih števil. Ako hoče tedaj čitatelj vedeti, koliko otrok je v tem ali onem razredu, poiskati mora še le „skupni pregled šolske mladine“, v katerem slučaj mora še seštevati, hoteč priti do svrhe. Šolsko sporočilo Komensko pa ima pri vsakem razredu dodana tekoča števila, kar je vsekako boljše. Sedmič: Komensko šolsko sporočilo ima to prednost, da navaja z debelim tiskom one učence, „katere so se v ročnih delih posebno odlikovale. Sežansko šolsko sporočilo pa takih deklic niti ne omenja! Ako pomislimo, da so ženska ročna dela prevaden predmet za ljudskošolske naše deklice, kaže vsekako javno hvalo dajati onim deklicam, katere se v tem predmetu odlikujejo. Takova javna spodbuja gotovo ne bode brez uspeha in koristi! — Osmič: Komenski šolski program vodi do moramo brezpogojno prednost tudi v stilističnem in jezikovnem obziru! Mej tem, ko se nam iz sloga Komenskega voditelja kaže spretno, slovenskega spisovanja vajeno pero, jasno je iz Hrovatinovega izdelka, da se mu je roka privadila bolj drugim delom, kakor pa glatkotekočemu slovenskemu spisovanju! Čez vse bi mu priporočali, naj se posebno sedaj o počitnicah, ko ima čas za to, uči slovenske slovnice! Od „nadučitelja-voditelja na četverorazrednici“ bi po pravici smeli terjati, da temeljito zna našega jezika pravila! Čas in prostor mi ne dopuščata, da bi g. Hrovatinu naštel vse slovniške hibe, katere kaže njegov „umotvor“. Tu le nekaj izgledov: „Nabrano seme peškatega sadja osušimo v senci in „spravljeno“ v vrečico, obesimo „ga“ pod strop“. — „Vsako rastlinico, predno jo piki-ramo, skrajšamo „jo“ na 3—4 pope, koreninice pa na ped“ itd. Napačno je pisati „ceplenje“ (namesto cepljenje), „priraščen“, „razrašččen“ (namesto prirasen, razrasen; tudi trpno-pretekli deležnik „prirasen, razrasen“ je pravilen). Enklitika ne sme začeti stavka. Torej napačno: „Ko so pognanki ped dolgi, jih penciramo...“ itd. Komenski voditelj piše: „Šolsko sporočilo“; Sežanski pa „Šolsko poročilo“. Kdo ima prav? Mislim, da vsekakor voditelj v Komnu, ker „sporočati“ je nemški „berichten“, a „poročati“ nemški „trauen“! — Devetič: Šolsko sporočilo Sežansko nam kaže še ta nedostatek: Vsled učnih načrtov za Primorje, moral bi g. Hrovatin vedeti, da obstoji III. razred četverorazrednice iz dveh oddelkov, (t. j. 3. in 4. šolsko leto. Glej načrt na str. 27, tabla XXI.) Šolsko sporočilo Sežansko pa kaže, da je imel tamonjši III. razred četverorazrednice le jeden oddelek. Ako se že na četverorazrednici ne postopa po načrtu, kaj naj zahtevamo od naših prenatlačenih jednorazrednic? Komenski voditelj je vendar pravilno po načrtu ravnal, kar svedoči, da sta mu postava in načrt dobro znana!...

Dovolj! Menim, da je lahko vsacemu jasno, da nesem po krivici Komenski program više cenil od Sežanskega. Omeniti mi je vendar še neke reči, da-si je prav kočljiva. Vi, g. Hrovatin, porogljivo imenujete Komenskega voditelja „Mojzesa“, a mene „Arona“, češ: „srečen je Mojzes, imajoč brata „Arona“. Nu, kar se namerovanega „Mojzesa“ tiče, povem odkritosrčno, da jaz nikakor ne precejujem njegovih zmožnostij; vendar smelo trdim, da se Vi glede sposobnosti nikakor ne morete z njim meriti, ker Vas nadkriljuje v vsacem oziru! Kar se pa moje malenkosti tiče, nikakor si ne prisvajam „Aronovih“ vrlin. Nazadnjaštvu, farizejstvu, klečeplastvu pa sem bil, sem in bom odločen protivnik in po skromnih svojih silah neustrašeno vselej povzdignem glas za pravico in resnico, ne gledé pri tem ne na desno ne na levo! Za-

molčati tudi ne smem, da bi si vsaj za nekaj časa želel biti Aron, da bi s čudotvorno njega palico pregnal možgansko tmino, ki prebiva v glavi marsikojega publega klečeplaza in farizeja! Dixi et salvavi animam meam!

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) „Škrata“ danes izišlo 15. številko zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo, ker je penzionirani filozof Izidor Muzlovič prerabno premišljeval in zakrivil motenje javnega miru in reda po §. za 300 kr. z. — Uredništvo Škratovo nas prosi objaviti, da bode priredilo drugo izdajo.

— (Iz Ormoža) se nam brzojavlja 9. dan t. m. kandidat g. prof. Kunstek sijajno vsprejet. Volilci z njegovo kandidaturo izredno zadovoljni. Nasprotni kandidat je bajt dr. Ausserer, ki ima pa le malo pristašev. Niti uradniki ga ne bodo volili, ker je prefakcijsen. Čudimo se, da si ta mož upa kandidovati v našem okraji. Živeli volilci!

— (Včerajšnji čebelni somenj) na Igu je bil prav dobro obiskan. Pripeljalo se je na stotine panjev, tudi kupcev se ni manjkalo. Mnogo je bilo Ljubljancanov, še več pa Gorenjcev. Par najmanjih panjev stalo je 4 gl. 60 kr. par največjih, 5 gl. 30 kr. Zjutraj ob 6 uri je bilo že vse razprodano. Večinoma so vse pokupili Gorenjci, samo jeden Ljubljancan je kupil 50 panjev. Uzrok, da so bile čebele drage in se jih je prineslo primerno manj na trg, ko druge leta, je ta, ker je pri Rbniči in okolu Lašič v deževju veliko čebel poginilo. Prihodnji čebelni somenj na Igu je na Šmarjni dan 15. t. m.

— (Utonil) je včeraj 4letni otrok Miha Zajec. Pustili so ga brez varstva in pal je v vodo ter utonil.

— (Nesreča) Včeraj je vozil tukajšnjega trgovca g. F. Oreška st. hlapec s sejma v Rovtah voz, naložen z zaboji. Blizu Rovt zvrne se težki voz in zmečka jednega konja. Zaboji so pali v globoki jarek.

— (Napad.) Na cesti proti Igu napal je včeraj branjevec Polde Klemenčič brez vsacega uzroka delavca Josipa Brajerja in ga tako oklofotal, da se njegov obraz spreminja v vseh bojah mavrice.

— (V Postojini) bode 17. t. m. popoludne ob 3. uri velika veselica v „Jami“, v slavo presvitlega cesarja rojstnega dne, ki je drugi dan. Jamo razsvetljevalo bode 5000 sveč in 12 električnih lučij, vsaka za 1400 normalnih sveč, svirala pa bode godba pešp. št. 97. — Dunajski „Reise Bureau Schroeki“ priredi v ta namen zabavne vlake iz Ljubljane, Reke, Trsta, Gorice in Kormina.

— (Tujci v deželi.) Iz Postojine se nam poroča, da je letos to mesto pohodilo nenavadno veliko tujcev. Veliki hotel in vsa bivalšča so prenapolnena, in mnogi, ki običejo slovečo jamo, radi bi delj časa ostali v mestu, ko bi imeli kje prenočiti. — To nas veseli, da je naša Postojina prišla v tako dobro ime, katero si ohrani, čim več bode mogla vsprejemati tujcev, ki so časih zadovoljni že s skromno sobico.

— (Beseda v Cerknici) v 10. dan t. m. bila je v pravem pomenu — slovesna. Klasični program zvršil se je pred gospodo, ki je vse prostore polnila, izredno lepo. Vsaka točka sporeda, pri kateri so sodelovali: gospe Lavričeva in Gerbičeva, gospica Daneševa in gosp. Gerbic, ponavljala se je. Hvaležno občinstvo je navdušeno sledilo prekrasnemu petju. V slavnostnem govoru slavil je gosp. Gerbic ranjcega dra. J. Bleiweisa kot očeta naroda slovenskega, ter britko potožil, kako ga sedaj pogrešamo. Živahen ples zaključil je slavnost proti jutru. Slavna Cerknica sme biti ponosna, da je ondu bila beseda, kakersna je sicer le možna v velikih mestih.

— (Popravek.) V nekaterih izvodih včerajšnje številke sti v dopisu iz Rudolfovega dve tiskovni pomoti. V drugem odstavku treba čitati gosp. prof. Poljanca in gosp. prof. Poljanec, ne pa grof Poljanec. — V 10. odstavku v 16. vrsti pa sti iz ostali dve besedi, treba namreč čitati: in je vse te nedostatke Narodov dopisnik.

— (Izgubilo) se je 16letno dekle Ivana Kržišnik iz Sestranske vasi pri Tratah na Gorenjskem. Dekle je mitasto, mirnega plašnega vedenja, srednje šibke postave, plavih las, na obrazu poznajo se znamenja koz. Izginilo je že večkrat po dva, tri dni, a potem prišlo zopet nazaj, zdaj pa že pet tednov ljudje o njej ničesar ne vedo. Vsakdo, kdor o njej kaj povedati ve, se prosi, da poroča njenej materi pod naslovom: Uršula Kržišnik v Sestranskej vasi, pošta Gorenjavas na Gorenjskem.

Gg. volilcem notranjskim.

K volilnemu shodu v Postojni 15. avgusta pride tudi podpisani, da poroča o delovanju v deželni zboru kranjskem, zlasti o agrarnem vprašanju ter poizve mnenje gg. volilcev: 1. zastran ustanove kmetijskih domov, 2. zastran dednega prava na kmetih, 3. o napravi deželne hipotekarne banke, 4. o napravi kmetijskih farnih posojilnic in 5. o upeljavi kake hišne industrije na Notranjskem.

Prosim, da se gg. volilci v prav obilem številu udeležijo shoda.

Dr. J. Vošnjak.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 12. avgusta. V dolenji zbornici izjavil je Hartington, da je za ekspedicijo Gordonu na pomoč vse pripravljeno. Northcote napada politiko vlade v Egiptu. Gladstone zastopa politiko vlade rekoč, da ne more ničesar povedati o Northbrook-a misli. Zagovarja na dalje angleško-francoski dogovor, a ne da bi se o njem razpravljalo, kajti ta dogovor je sedaj mrtev in proračunjen je bil za vse drugačne odnose, katerih sedaj več ni.

Razne vesti.

* (Nadzorstvo tovarn v Rusiji.) Poročali smo že, da je Rusija upeljala koristno in jako ljudomilo naredbo nadzorstva ruskih tovarn. Nov zavod je pričel svoje poslovanje še s prvim julijem tega leta. Povedati nam je še danes, da ima prepičlo število uradnikov preveč posla in skrbij. Razur nadzorstva šolskega obiskovanja tovarniških otrok delujejo nadzorniki v to, da bi se polagoma odpravile vse zdravji tovarniških delavcev preteče in škodljive tovarniške naprave. Težavno nadzorniško delo pomnožuje tudi veliko število ruskih tovarn; tako ima n. p. sam Moskovski okraj 1546 tovarn. Saj že samo potovanje od jedne do druge stane dosti časa in provzročuje mnogo truda samo dvema osobama. Koliko pa še delo, uradovanje in skrb za vseh 1546 tovarn! Ne bo kazalo drugega, nego Rusija bo morala število nadzorskega osebja nekoliko pomnožiti, da doseže svoj po novejši upravi nameravan smoter. Višji nad-

zornik dobiva letne plače 5000, okrajni nadzorniki po 3000 in pomožni uradniki po 2000 sr. rubljev. Stroški za potovanje in za uradovanje se računajo na 26 500 rub.; tako da bo stalo nadzorstvo tovarn zdaj 78 500 rubljev na leto:

* (Zares čudno.) (Potepuh se ogleduje v zrcalu in se čudi svoji podobi sam s sabo govoreč:) „Čizmi imam od bankinega vodje, hlače dohodarjeve (rentierjeve), telovnik in suknjo baronovo, klubuk še celó grofov in vender sem videti v obraz kot — potepuh.“

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (690—8)

Tujci:

dne 11. avgusta.

Pri Slonu: Vossler z Dunaja. — Vosile iz Trsta. — Sonbichler iz Gradca. — Pipuš iz Maribora. — Bachschmidt, Fölzing iz Trsta.

Pri Mallet: Manevriar, Lachassagne iz Pariza. — Hoffman z Dunaja. — Velčić, Senigaglia iz Trsta. — Rogerts iz Gradca. — Hubad z Gorenjskega. — Schwarz z Dunaja. — pl. Schneid iz Kamne gorice.

Pri avstrijskem cesarji: Persetič z Ruskega. — Minis z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
11. avg.	7. zjutraj	738.58 mm.	+16.8°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	736.87 mm.	+27.2°C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.15 mm.	+21.2°C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura +21.7°, za 1.8° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 12. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	—	kr.
Srebrna renta	81	70	—
Zlata renta	103	45	—
5% marena renta	96	25	—
Akcije narodne banke	860	—	—
Kreditne akcije	315	40	—
London	121	60	—
Srebro	—	—	—

Napol.	9 gld.	65	kr.
C. kr. cekini	5	74	—
Nemške marke	59	50	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	70	—
Ogrska zlata renta 6%	122	15	—
— papirna renta 5%	92	40	—
— papirna renta 5%	89	10	—
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	179	—
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	—
Tramway-društ. velj.	170 gld.	215	—

Išče se

oskrbnik ali knjigovodja,

kateri mora biti zmožen slovenskega in nemškega jezika. — Pisma naj se pošiljajo pod naslovom a—z. upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (497—2)

Nove tehcnice

vsakovrstne, decimalne od 25 do 2000 kilo in druge po predpisih drž. zak. izdelane in cementirane; vinske mere (visire) v palicah ali usnjatih nožnicah; in bukvice za izražanje kubične mere priporočam po najnižjih cenah. Ravno tako vsprejemam vsakovrstna popravila šivalnih strojev itd. ter ključarska dela.

Odpiram in popravilam tudi pokvarjene Wertheim-ove blagajnice. Vsa dela izvršujem po jako nizki ceni.

Josip Ferjan,

Sv. Florijana ulice št. 13.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra.

„Britannia“, 4200 — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Fischer & Comperz, generalna agenta, v Reki. (480—8)

Umrli so v Ljubljani:

6. avgusta: Frančiška baronovka Minutillo, graščakinja, 76 let, Križevniške ulice št. 6, sa oslabljenjem močij. — Miha Peternel, umirovljeni c. kr. realni profesor in duhoven, 76 let, Francovo nabrežje št. 1, za starostjo.

7. avgusta: Janez Kunstl, paznikov sin, 1 1/2 leta, Poljanska cesta št. 25, za drisko. — Miha Ženko, hišnega posestnika sin,

10 mesecev, Krakovske ulice št. 12, za drisko.

8. avgusta: Meta Svetlin, mokrjeva vdova, 42 let, Žitni trg št. 1, za črevesno vnetico.

9. avgusta: Ana Pilc, nadinženirjeva vdova, 57 let, Poljanska cesta št. 19, za jetiko. — Angela Wagner, mestnega stražnika hči, 2 1/2 mes., Poljanska cesta št. 13, za božjastjo.

Naznanilo.

Podpisana s tem velečastitemu p. n. občinstvu naznanja, da je prevzela v najem v dobrem glasu se nahajajočo, gospoda J. Matevž-eta

gostilnico

pod št. 1 na Nemškem trgu,

da se bode prizadevala obdržati dobro ime, katerega si je pridobila kot krčmarica posebno v Kozlerjevej pivarni v Ljubljani, s točno in ceno postrežbo, z okusnimi jedili in dobriimi pijačami ter prosi za mnogobrojni obisk zgoraj omenjene gostilnice.

Koncem objavlja, da tudi vsprejema

mesečna naročila za kosilo v gostilni.

S spoštovanjem

vdova O. Roitz.

(505)

Zaradi opustitve prodajalnice

POPOLNA RAZPRODAJA

po jako nižanih cenah

Mestni trg št. 14. **DUNAJSKEM BAZARJI** Mestni trg št. 14.

Priporočevanja vredno blago v bogatej izbiri:

Otročje igrače, usnjato in bronasto blago, albumi, kinč, razne drobne stvari

in več rečij za različne potrebe.

(504—1)